

[H. C. Andersen.]

om jeg da mente, at man skulde indføre Stavnsbaand. Nej, det mener jeg ikke, man skal ikke forhindre Folk i at søge derhen, hvor der er Mulighed for at faa Arbejde, man skal ikke forhindre f. Eks. Bygningshaandværkere fra Provinsbyerne eller fra Landet i at søge ind til København — man gør da formodentlig heller ikke noget saadant —, men disse unge Mennesker, som kommer til København, og som maa og bør vide, at de ikke kan finde Anvendelse, dem skulde man, saa godt som man kan det, hindre i at komme herind, raade dem til at rejse hjem, paa hvilken Maade det end skete. De bliver ikke bedre, de bliver snarere slettere af at vandre rundt herinde uden Maal og Med.

Det var, som om den højtærede Minister vilde gøre mig til en ren Teoretiker, hvad dette Spørgsmaal angaar. Det er nu ikke helt rigtigt. Jeg hævdede, at der er Arbejdsmuligheder ud over Landet — og jeg gør mig til af, at jeg har noget Kendskab paa dette Omraade —, naar man vil tage Kaarene, saaledes som man nu en Gang kan faa dem. Men paa den anden Side vil jeg hævde, at ude i Kommunerne vil man ikke kunne finde Arbejde, som man kan sætte disse Arbejdskolonier eller Arbejdslejre til at udføre, Arbejde altsaa af den Art, som er omtalt i Forslaget, Arbejde, som ellers ikke vilde blive udført. Derfor siger jeg, at dette Forslag vil bringe Skuffelser.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) talte om, at jeg som hørende til Partiet Venstre vistnok gjorde bedst i at feje for vor egen Dør, før jeg fejede for andres. Jeg skal altid være villig til at feje for min egen Dør. Jeg vil derimod ingen Sinde være villig til at feje for andre Partiers Døre i sikker Bevidsthed om, at jeg i mange Tilfælde vilde blive stillet overfor et saa stort Arbejde, at det oversteg mine Kræfter.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at hvis jeg havde gjort mig den Ulejlighed at tænke over denne Sag, vilde jeg have set, at det var egentlig ikke saa farlig mange Penge, her var Tale om, for man vilde spare paa Arbejdsløshedsunderstøttelserne. Den højtærede Minister har allerede været inde paa dette Emne. Jeg vil gerne spørge det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds: Tror man nu i Virkeligheden sely paa, at man vil spare saa meget? (*Fritze Teisen*: Ja!). Ja, men det er en Trossag, og derfor gør vi vist bedst i at vente med at tales ved om dette, til Regnskabet skal gøres op. Det forekommer mig i øvrigt, at naar man taler saa pænt om dette: at man skal yde noget

for at sætte Arbejder i Gang og beskæftige de unge, kunde man meget vel fra konservativ Side i denne Vinter have gaaet med til at gennemføre en hel Del af det, vi har gennemført, og som tager Sigte paa at bringe Gang i Erhvervslivet og dermed afhjælpe Arbejdsløsheden.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) undrede sig over, at man kan erkende Rigtigheden af Tanken i et Forslag og dog gaa imod det. Det synes jeg ikke er noget at forundre sig over. Der findes virkelig mange kønne Tanker, som af praktiske Grunde ikke kan føres ud i Livet. Her er der netop Tale om en køn Tanke, men de praktiske Vanskeligheder vil vise sig at være saa store, at man ikke faar det ud af Sagen, som man ventter. Derfor har jeg sagt Gang paa Gang, at Skuffelsen vil melde sig.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) har ikke rigtig hørt eller ikke rigtig opfattet mine Ord. Jeg har nemlig ikke udtalt mig om, at Landarbejderne til nogen Tid, selv ikke i bedre Tider, har faaet særlig meget eller for meget. Jeg sagde netop, at de maaske aldrig har faaet en særlig høj Betaling for deres Arbejde. Naar jeg nævnte Tarifferne, var det under min Omtale af Beskæftigelsen for de unge faglærte.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Indvandring. Jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad jeg nys sagde til den højtærede Minister. Det ærede Medlem talte om, at man skal ikke sætte de unge til hensigtsløst Arbejde, heller ikke til Arbejde, som andre Arbejdere skal leve af. Her er den Vanskelighed, som for mig synes at ville blive uovervindelig. For øvrigt fik jeg det Indtryk, at det var Industrimanden, der talte: vi maatte sætte de unge i Gang, der kastes ud i Arbejdsløsheden, saa snart Læretiden er forbi, og glemmer den Færdighed, som de een Gang har haft, vi maa derfor hjælpe dem paa disse Omraader. Ja, men hvis det var en teknisk Skoleundervisning, her var tænkt paa, tror jeg, man skulde gaa en anden Vej. Den Vej, dette Forslag anviser, er efter min Mening ikke farbar.

Ludvig Christensen: Jeg vil gerne sige til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (H. C. Andersen), at Tiden vil jo vise, hvor lidt eller hvor meget der kan bringes ud af det Lovforslag, vi her behandler.

Til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), der talte om, hvad